

בְּיַד אֱלֹהֵינוּ
וּמִתְּגַלְגַּל בְּחֻזְקָה יְדוּלָּה כֹּחַ:

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

הס: עליוס לא מפנהוה:

שמחו עס: הדרכם

ישבו הועס: והתניצבלהושועס

ברוב אונים וגבורה:

גה מקדש בספירוס: ושמוה:

בראש הרש וגסקרענו תרוס:

צעוג ויקר ותפאודה

חלה עלי גאון יעקוב: צכס משרה

ורבד טונב: הולגה זרעך לרוב:

ולבש הור ותפאודה

זכרית הגביר יכוון לעולמם ער

הין: וצנתק באיהו עין:

ומערכות עיגזרה:

הס: יין ימות יהוש:

דא: לכס מלכות

ענו שכנה אלה:

ס גידה לשמחה:

אניצא בדאשנת

עשצת

שמתו אינמה בל

הס: אלק: צמאלי

שיצאו ויקראו: להר סיני ושמע
צאת יסד האל ונבאו: ונחלו
קדושה נחלה עתה ותורה
לגבול נרדה: בישראל ויהוד
צבתר פג ועפררה:
צדתו ישמחו למן צציתקדשו
ואולמו יוגכו לחרות נשמו:
בהיכלו ושסירה:

רצם גירה

איצא עלי צראשית
אלה לדר צחציון עוז: ובא עשין
ול ועוז והוא מחמה וגם מעוז
לאוס גולה וגם סורה:

לזכרו נתנו עמו יקר ויגדלו
לשמו צננאהרן באולמו
וקול זמרה:

עלבים העציר פוובו: צהר סוק
וממחו בן הדר קולו והודניב

והמצוה והתני

גבדס אהבת עולם: ומן הנריק
הוא כיליס יול עימן בגיל השל
גול שמחה וקול
גער איתם: ותפ

בשמך נמצאו עזרת:
טח ונחיל לך: וגם שנים
נקודת הלום ירגלך
ואין צער נקרא:
נחה עמך לאולמך: וכבה מקי
זעמך: והשמו צפוט נעמך:

וליהם פעלך ידא:
זדיהם פרשו נגדך: ויחליו
לצשו פחורך: רעה צהם ואת
זמריך: עליהם יהיה מתרה:

שמחו

ב אעם איתם קראים: ונש
הי חואים: ויחוסתם

ולכונם בשם יקר א'
על אדם ועל חוה. שניהם האדם
מצוה ולא שמהו אשר ענה.
ואכונם לא חרה!
זנחם על ומנות אצרים. וזכרם
נענה ורם: ודרכי האמת הולך
וחדלו לעצור זרה!
רדות צם זכרון מערבים העצמו
בתמרורים ולא שמעו לקול מורים.
ולא שמו לקול מורה!
בחכמת אג ומע עני הלא מזק
לצב כרעה. והכהו כדור שעו
וכל חילוני צים שיה:
נשאם על כרף הודו. והענף אח
יקר ידו. עלה מיגיס והפרידו:
והעבירם בתפארה:
ומינוו נהלה אצרים. לא רץ
אחיהם
יש צביל וחס: צענו
תמים אולה:

ושלום

שקט ושלום וחסד ואמה

וקהגדנם אשר הם צשערים

וכל משכנל צנינו והוא מקודש

וגם מצדיו חשוכים הם כשמים

מכוס מעשות לרך וצנ

מצא חפץ ודבר כל וצרה

שמר תיך צבל גמנים לענן

שמרתני מאד צימני ועודים

לך לערך עלי צראשיות

שמחו בשמחת תורה בשבת

צראשית צרא

אעיון הכל וכל יכונן זמלן נעם

לכל אשר תנה כמו אשכל

אלמה ואנוש צרא

לקיים הצרות יער שמי שבת

ואוד יער וכוונתם בגלגל צ

שבח על שבת

אלהינו צדאשית
אל שבת עשרת ימי
לבינו בעשרה הדצרינו
בין שש וזין צנו אניאות
בלית עול סכל דוניה ודוה
וציכ ששין כלה אלהים
וכן כתוב צראשית הספרים
גאיור צנו שבת אגומן
מען אהיה מופת להודים
שפ שנה לחיים על אהבה
והלגעים לעם שובני קצבים
אני חתת זכרונם עם נקבת
וששים צי זקנים עם נפרים
יניחון כל בהמותם ציד איש
קומים פחדים בשורים
לשבת אלהינו אצלנו

4
צדק שן יחינהו ולתורה
צדקו: ולחופה יכניסו
וצדק שן ישרל:

ועת יקר ב למעלה: ייה ירצו
לאן עלה. כמו קרבן וכעולם
וכמנחה לפני אל פק
בכל ימין וצכל שגן ינהו
חסיך צענינין: ויראה צנים
לבענין ושלוס על ישר אל!
יהיו

וחיד עולם לצדהו וצשמחה
יחדהו: ומצרות יפדהו
ויפדה כל ישראל:

הנמעו צתוך עמו יחיה לאבון
ולאמו ויהו אלהיו עמו ועם
כל צבות ישרל

תשרל

אמרו למען ישליך הער

גאון בעת צון הנער:

אשר אפי' ולא בשאט וצצע:

גואל יוסי יפן טהו:

לשם אביו פ' הגדיל שמחה

בקרב ילדו שמן המשחה

לאו כמו קרבן וכמנחה

יפרש כג' פיו יקח הו:

חזקו אמונים פ' עסאל נורא

צבכות בריתך את תופעאוו

כיהי שקולה כנגד התורה

ושומר התורה אשר יהו:

קראו ק' שבת

איחד שם אדוני האדונים

ואגיס מעשיו בנעים רננים

אשר פעל ועשה הנקומים

וכגיד מן פנים אחרונים:

אשר המציא מאין ישועה

שחקים עמדן מאין אדנים

והנעלם ועין לא תשורו מעני

וישת שכנו צרום גבוהים

ותורתו תמימה וחקוקה

עליו לב אוקציו הנאמנים:

ציוס זה עהלו שמחו וגילו

והרבו נא שמחת עם ששונים

והילך נשימהו ברפה ויזכה

לחזנת צנים לצנים

פ' פלוגציה

יהי שלום בחילוננו ושלוה

בקולנו צמח פאוב וצאלנו

בא לציון גושן:

גדרו לשמול

קראו חתן זמנים איפה הוא

ניחניו

אל-שמדו

שושן אשר פרח ^{פד} יום חילכה

יום השמיני יום המילה

קראו זקול ששו וזגילה

נחיה לאביהו ואמהו

^{פד}

מאעש אמונים עץ וגם מכת

כושר ברוב חמלת צמבת

אל-נאעל להם עס-שבת

נסקוץ משחהו כגזה הוא

^{פד}

ויצו אל-הים מראשיתו

יום השבעי אום להשומו

שם השמיני שם צוריתו

למענהו

ניק

^{פד}

נפתו בימיך
נשמח ונ

עולם סגורותיו:
בחתמוני צמעותיו:

ויהי כבן חלם חלמותיו:

נשאב וגם נעלם ירומוך:

זפרה בעוז ושללש לומיך:

נשמח ונ

דעי זכו בצרית מולתכם:

להשמייך ולהכרית עולתכם

להרבות ולפרות גילתכם

אויבני צאשגפרות סקומיך:

נשמח ונ היום ונ

חזקו קהלת צמורתיו: שירי

בשודתי ורנתי: ושמחו

שמחתו וגילתו: ילדיו

מרומוך: ומום בחמלתו לעלם

: ושמח אביך ואמיך:

היום ונ

אשר הביא כאברהם ילידו
בט יעחק לעולה לה שימו:
שלם אן גמולכים בכל עת
יושיבכם בעל סוכת שלומו:

ד' גנרדהו

היום להתבונם בדמיון
נשמח אביך ואמיך
לאן אצקש לך ברגתי
דפואה להעילך יליד ביתי
בצואי להמולך וגם עאתי
האן יהי עלך בהומיך:
שנים יהומיך לך בימיך:
נשמח

בדמי חתונותי התבונסו

וחתכו לערלתו וחמו

עלי קבלתי וגם שישי

למי ישימיך

שבת

שנים שבתות ושלשום

שיעוריהם יזכרו תעצומו:

ושירו ושיחו גפלאותינו.

ורוב חסדו אשר הם על מלומדי

אשר בחר אמנם צדקם ושמים

סגולתו ותפארתו תלומדו:

והנחיתכם אמרתי משפ

פיו ויחזקו דת להורשכם

עומדו: ולא יחמד אנשי מכם

במשפטי ציוס מילה צדיקי

מילת רחומי: והן אתי ב

בגלותכם מקומיים. באתו

וחקי תעצומי: והילך נשימתו

צדקה על אביו ועל אמו ועמי.

אשר ייגש צחיק אביו צקר בני

יקבל את זרוק רמו בדמו.

וישנה לו רכואה במעונו

ואביהו יכפר בו אשמו:

א אבין תריכה בו ויג

שחמל מילתו בזכה: כצרכ
מל ואיש עקד יצורך וצרכ
תס ובן נחל פלוקה נפוי עתו
לתורתו תקיני ותזרוח מאו
בחשיכה סביב וחנה מלאך
לשמרו ומכל רשעהו נפשו
חשוכה: היה נא אחל שבעה
גם שמנה ותבעה צמיון ענד
הפוכהו משוך חסד וטובין
וישחמל מילתו נומע
ומלצה דך אנקהול וישוס
צאיהם ברכה:

ס לנים

קבל אמוני
צרך ייה
צדקה סמולה
בדבה יחיה . ומלצה קבלה:

חיו יחיה . ודס המילה:

חשוב חיה כעולה לפעולה:

ומעא תעלה . בהמון ערלת:

צשרו וימני . נמלא צחמל:

חיה עלני . ודין וגילת:

כיזאת נחלת . עברי ויניט:

סימן לחינס . תהיה אוות:

ברית חיוי שקופס . וישחמל צנאוס
שלם זיעש . עמואלאות:

ויזכה לראות . צפס וויט:

נפדח נכנס . ית ערוכה:

שמורה צביל . מאג נמוכה:

רפואות תהילו . ותעל אחוכה:

שא צרכה . מאת וויט:

ויקח רבינו

בוק אל פצול האב
 ומכל רע ושון יהיו
 ויסתורכם צמח
 ויטקצ אחריהם על גדות
 אנומותם ימה יושוע
 צחניון עם צתוק
 הלאנש
 לכל
 רקמוק
 נאיש נחני
 נתנואן פא
 זרכין נחמי
 באניתו תחו
 ינו זהוהא
 אעלה כמו עולה לעור
 אולה אשר לנו
 שנה ימהר לנו כפואתו
 וציוס ור

עשה יתנו ימהר עור לעם עגוב
 עשור ברכת עור קבה
 או מינשוועתו
 יקוס ור
 קוס זה יהיו רצי
 כמו האיש הל
 ק צתורתו
 ציוס ור
 וצרכס ערו תצרכו
 צאשד אמה עולם
 יעו לבס גשיתו

ר

מאד עוה לנצי
 והמצנאן רפון
 נשוא פנים ת
 וגם ידו תהו
 חפיצי דת יה
 צמחיהם משעה והלכס

ויהיו רבים ופניו
 בוק אל מצוד האב
 ומכל רע ועון יהיו נשקיה
 ויסתורכם צמחה על עמ
 וינטץ אחריהם על גדות
 ומוותם ימהה הישועה
 יוץ עם צמחך על עמ

שְׁמֵךְ יְהוָה

בחמלתי בן נביא
 וציוס השמני נמוך
 ערלתו

זרניהו ומכלל מע
 בעץ צבוקך הו
 הוא ונחלתו

מה כמו עולה לצור
 גולה אשר לו הע
 שנה ימהר לו דפואתו
 וציוס ור

עשיתו ימהר צור לעם עגוב
 עשור ברכת צור קבה
 צאו מנישועתו

ציוס ור
 היום זה יהיו רצו
 כמו האיש הלך
 ק צתורתו

ציוס ור
 וצמח עמו תצדכו
 צמח אשר אמה לעולם
 לא יעו לבם גשמתו

רַחֲמֵיךָ יְהוָה

מאד עוה לנץ ג
 והמצנאן רפון והחוסה
 גשוא פנים תתמוהו בעיני
 וגם ידו תהו לעל תמוסה
 חפיצי דמך יהי פצו ונהגה
 ויציבם במשנה והלכה

שם אלף שש
המקום כבודו צדקה
המלכה יושב ענווה
רמז אשה למה לפני מוש
דרכי שבת
ארומת צור ישרה צור
צחכמתו והוא משפיל
הלאנעלה עליו כל הוה ועלה
לכל עילה ויודע תריס:
רקמות הוא אזו הצושונתן
לאיש נחמד ושם מעשיו קדורו
נתנואל פאר כבוד לעמו
דרכיו נחמדים גם יקרנים:
באניתו תחדש הששוננים
יו זהרו כזהר המאורנים:
התנא יפה מראה וקומה
איר פניו כאור חמה מאירים
שמו נודע בכל פאתי אדמה

צמח גות וצבר צנים וערנים:
וחתן מרוצות לענינים:
צמח מאד חמה גבורים:
קפאר משרה ותומק
נתנס אל כתר
מרפא לחול
שות שבורנים
נשא וצני
צינו שניתנו לשרים:
והגזיעו נפש חן
שון ושמחה עסבתי
זורצני נחמד תעוס
הו ואחיו צינו ערנים:
ושנינו למענו נקבל
כאב מל תוק עתה כל צשרים
ודמו נערצ לפני אלהים:
כדים מליס ועתודים ופרים
שרד ונחין מאלי

אזני עגל שוטו ויש
פרץ: מראש הדרו כל
מה: מאורר בל פרץ:
אשרי העם שלו ככה אשרי
כל הארץ: כג מלאה דעה
ותהלה ויסר חשכנו: אשר
שלום נר הגולה יהושע
היום יום שמי
שמחוניוס שמענו צב שור:
יושבי עיר ופולץ: ויגעם ומת
צמקה ויגם וילך: כג העוקה
צעם שדה: ותלץ למלך:
מלכו יצדק מנהו נגלה:
כבוד עלינו: ושבהנו לרו:
עלת כי בן נתן עלינו:
היום
אערוץ אבין ענינו עמוס
ב

עמנו: כג אחריו לאקס ולפנו
לאהיה כמהו: תחת הורני
היוצבנו להיוקס הם והוא:
שדים ומלכים למגולה ירוס
גם ראשינו: אך צימיהם
שוכן מעלה ישה עשירי
היום
וישישוצו כל עמו עמנו:
ושנמו כבוד לשמו ומשורה
יוצלו: ותהי המשדה על ש
שכמו כי חיל ויעו:
עת ישב פינחם צמלה
תראנה ענינו וצמקה
יהגה מנהו ששמח בולנו
היום
הצד גה המהיל פנים מי
מנה למנה כי יהיו לשבע
היום צנת היום

כמו נתן למצות הקדמונים
נפוע נענים כרפועי נעמנים:
וזרע פונב כזרע התמונים:

~~והילק נשנמואל זר כה כאמי~~

והילק נשנמואל זר כה כאמי
וכמו שיה תאומים: ומולתו
תהי לזאן רעויה כקובלת
כמו רבחי שלמים. רבח

תורה לזאן עליון ושלים נדרוך
לשוער הנקומים: לך במתלמי
יזכך לתורתו וחולתו העצום

לך כאונו להתפלל ולומר
חבלים נפלו לניצנעונים:

גידרהו
למשלה למעוץ זל
שם נוס שמחה נוס מלה
שמח צוכולנוני צוקר

ש

והיה: ויבין יוסי

שמרדך: יאר יוסי

אין ומונק: נשא יוסי

ניואניך וישם לך שלום:

ושמואת שמו על בני ישראל

ואני אברכס: וברכך יוסי

מענין וראה בסוב ירושלים

כלימי חניך וראה בני ישראל

שלום על ישראל וצביון

* ביני בני ישראל

ל

לני ושמוחי עדות אמוני

פניהם זרע ברך יוסי

לני

אלחי ישראל העונ והחוד

ניו לבקש תמיד ולעצור

והוא צדדיתו

תשמרו בני וצונכס
 זבין זרעך אחר יך המעול לכם
 כל זכר: ונמלתם את צשר
 ערלתכם והנה לאות ברית
 בני וצונכס: וזן שמונת
 ימים ימול לכם כל זכר
 לדרתוכם: וליר צית ומקנת
 כסף מכל צבן נכר אשק לא
 מזרעך הוא: המול ימול
 לנוד ביתך ומקנת כסף
 והיתה בריתו צב שרכה
 לברית עולם: וערל זכר
 אשר לא ימול את צשר
 לתו ונכרה הנפ לש

היא מעמיה את בריתו הפר
 אברהם בן תשעים ותשע
 שנה צהמלו צשר ערלתו:
 ושמעל צבן של שש עשר
 שנה צהמולו את צשר ערלתו
 בעצם היום הזה נמול אברהם
 ושמעל צבן: וכל אנשה
 ביתו לנוד צית ומקנת כסף
 מאת צבן נכר נמולו אתו:
 ונמל אברהם את יצחק צבן
 בן שמונת ימים כאשר ענה
 אתו להגם: ויגדל הילד ויגמול
 יש אברהם משתה גדול
 יש הגמל את יצחק: ויזרע
 זק צאקץ ההיא אנה שש

יש: יעצב ומוס וישות

אומים יהוה גביר לאחיק

חוו לך צבי אמעך אודי

ומצדכין צדוק: צדוק

מכל העמים לאצץ עקר

הוצהמתין: והומיר

ממך כל חולי וכצדוק

צדוק הרעים אשר יודעת

כאישנים בצל נעננס צב

שונאין: זיתן לך את צדוק

אברהם לך ולרעך אשר רשתך

את ארץ מגורכך אשר נס לך

לאברהם: ואברהם היו יהוה

לאו גדול ועמוס ונצרכו

גוי הארץ: עקב אשר שכח

אברהם צדוקי ושמר מצוות

מעוטי חקותו ותורתיו: ויחשב

הים לאברהם ואתה את

ימי תשמר אתה

מֵהַ פְּמוֹקִים לְכַמֵּן

הַתְּפִלָּה הַזֶּה

לְשֵׁן הַתְּפִלָּה

לְשֵׁן הַתְּפִלָּה

וְתִהְיֶה

כֵּן

END OF

TITLE